

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/37/2016
Identifikačné číslo spisu:	2111011685
Dátum vydania rozhodnutia:	12.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:2111011685.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba na neverejnom zasadnutí konanom 12. januára 2017 v Bratislave v trestnej veci obvineného H. G., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6To/14/2013 zo dňa 2. mája 2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného H. G. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 5T/70/2011 zo dňa 11. decembra 2012 bol obvinený H. G. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené v skutkovej vete výrokovej časti uvedeného rozsudku.

Za to bol obvinený H. G. odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. súd obvineného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Proti vyššie citovanému rozsudku podal odvolanie obvinený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením sp. zn. 6To/14/2013 zo dňa 2. mája 2013, ktorým podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného zamietol.

Proti rozhodnutiu Krajského súdu podal dňa 9. júna 2016 na Okresný súd Trnava obvinený prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Radovana Grujbára dovolanie, kde ako dovolací dôvod označil dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. c/, g/ Tr. por.

Podľa názoru obvineného bolo jeho právo na obhajobu porušené zásadným spôsobom v dôsledku toho, že pôvodne bol stíhaný pre miernejší skutok, v dôsledku čoho sa úkony vykonávali bez obhajcu, ktorý mu bol ustanovený až po zmene právnej kvalifikácie, čím zároveň považuje aj vykonané dôkazy za nezákonné.

Ďalej poukázal na výpovede jednotlivých svedkov a príslušnú judikatúru, namietal taktiež tú skutočnosť, že trestná činnosť bola agentom vyprovokovaná (§ 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.).

Na základe vyššie uvedeného preto obvinený H. G. navrhol, aby najvyšší súd ako súd dovolací vyslovil rozsudkom, že bol porušený zákon a vec prikázal okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Prokurátor Krajskej prokuratúry Trnava v písomnom vyjadrení k dôvodom dovolania obvineného H. G. zo 14. novembra 2016 poukázal na skutočnosť, že zo strany obvineného ide o opakované dovolania voči tomu istému uzneseniu, ktoré mu už bolo odmietnuté tunajším súdom a s poukazom na ustanovenie § 372 ods. 2 Tr. por. ho navrhol podľa § 382 písm. d/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že toto bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.).

Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1, veta prvá Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorý je určený k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení, čo celkom zreteľne vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por., resp. aj z ustanovenia § 374 ods. 3 Tr. por. Ako už aj z vyššie uvedeného vyplýva, neslúži teda k revízii a náprave skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa, ani k preskúvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 1 Tr. por.).

Samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže skúmať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie okolností potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd dôkazy len v obmedzenom rozsahu.

Pokiaľ ide o vyššie spomínanú viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené, tak tu treba poznamenať, že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. najvyšší súd uvádza, že právo na obhajobu patrí k základným atribútom spravodlivého procesu, zabezpečuje rovnosť zbraní medzi obvineným na jednej strane a prokurátora na druhej strane. Zákon pre uplatnenie dovolacieho dôvodu predpokladá len zásadné porušenie práva na obhajobu (teda nie každé porušenie práva na obhajobu).

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ možno uplatniť len v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonanie jednotlivých dôkazných prostriedkov. Nemožno ním však napadnúť spôsob hodnotenia dôkazu (jeho vecnosť a obsahovú správnosť).

Čo sa týka dovolania obvineného, tak tu je treba uviesť tú skutočnosť, že ním uvádzané výhrady spadajú pod uplatnený dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. c/, g/ Tr. por.

Ďalej najvyšší súd zdôrazňuje, že ako podmienku pre použitie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/, g/ Tr. por. zákon stanovuje vytýkanie v dovolaní uvádzaných pochybení najneskôr v odvolacom konaní (za predpokladu, že tieto boli dovolateľovi známe už v pôvodnom konaní), a preto bolo potrebné najskôr preskúmať predložený spis z tohto pohľadu.

Nad rámec veci je potrebné poukázať na okolnosť, že dôkazy vykonané bez prítomnosti obhajcu boli vykonávané aj následne za jeho prítomnosti.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. je potrebné uviesť, že v podstate opakované námietky obvinený uplatnil už vo svojom predchádzajúcom dovolaní, o ktorom rozhodol tunajší súd uznesením z 3. decembra 2014 pod sp. zn. 1 Tdo 62/2014, ktorým jeho dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol. V danej súvislosti je potrebné poukázať najmä na dôvody citovaného rozhodnutia uvedené na str. 5-8.

Nakoľko najvyšší súd zistil, že vyššie spomenutý zákonný predpoklad (§ 371 ods. 3 Tr. por.) v danom prípade splnený nebol, keďže na údajné porušenie práva na obhajobu a nezákonne vykonané dôkazy okresným a krajským súdom obvinený prvýkrát poukázal až v predmetnom dovolaní, a o ďalších dôvodoch už bolo rozhodnuté a teraz rozhodujúci senát sa s rozhodnutím a dôvodmi plne stotožňuje, nemohol rozhodnúť inak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

Na margo vyjadrenia prokurátora Najvyšší súd Slovenskej republiky len poznamenáva, že nemohol odmietnuť ďalšie dovolanie obvineného podľa jeho návrhu, nakoľko predchádzajúce mu bolo odmietnuté, nie zamietnuté. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 336/2012).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.